Dr. F. J. Stejskal

český lékař a ranhojič.

CRETE, NEBRASKA.

Úřadovna nalézá se nad Steidlovou lékárnou.

Telefony: 11-tf

Office: Black 175. — Indep. 58.
Residence: — 174. — Indep. 56.

Zprávy z Crete.

— Dr. Tobiška, zubní lékař, má svou úřadovnu u Červeného nad operní síní.— Advertisement. 16tf

‖ Pánové Jarolim Vrbský a Šípek byli minulý týden v Omaze, Neb., na prohlídce nějakého stroje. Vrátili se domů týž den. Též Louis Chaloupka byl v Omaze, kamž se chce přestěhovati. Doufáme, že se panu Chaloupkovi a jeho rodině bude v novém domově líbit.

‖ Pan Ladislav Hokuf, cestující jednatel jedné pojišťující společnosti, se vydal na cesty a jeho cílem je stát Iowa, kde dělá dobré obchody. Pan Hokuf se zdrží trochu déle na cestách.

☞ Jelikož pan Stephens se vzdal obchodu stromkářského, odhodlal jsem se prodávat stromky a květiny všeho druhu. Pište si o ceny. Emanuel Dymáček, Crete, Neb.—Adv. 48-2

‖ Zdrcující zpráva přišla do Crete z Lincoln, Neb., že byla tam nalezena zohavená mrtvola pana Josefa Máci, syna to manželů Martin Mácových. Zprávu zaslali tam se zastavivší krajané L. Hokuf a Louis Chaloupka. Nešťastný krajan se asi vezl na nákladním vlaku a spadl mezi vozy, kdež mu kola uřízla hlavu a jednu nohu. Po obdržení zprávy se vydal otec zabitého s bratrem panem Fred. Mácou, by ztotožnili mrtvolu. Zesnulý krajan byl 22 roků a 28 dní stár a pohřeb konal se ve středu z domu pana Freda Máci na hřbitov Riverside v Crete za obrovské účasti. Slova útěchy promluvil pan Jaroslav Eliáš jak v domě smutku tak i na hřbitově; v domě smutku byl přednesen též smuteční chorál pěveckým sborem, načež za smutečních skladeb zdejší kapely se hnul průvod na hřbitov, kdež po obřadech byla rakev spuštěna v lůno země. Všem pozůstalým vyslovujeme vřele cítěnou soustrast. Pohřeb vypraven byl firmou Kunel a Vavřička.

☞ Blue Valley jest dobrý deutník. Kuřte jej.—Advertisement. 43tf

‖ Cestující jednatel Trinerova hořkého vína byl zde za obchodními záležitostmi. Doufáme, že se mu obchod podařil.

‖ Pan Kohel od Dorchester se zde zastavil na cestě do Wilber, kdež se účastnil jako mládence sňatku pana Karla Janečka se slečnou Kotyzovou. Druhý den byl opět za mládence při pohřbu svého kamaráda pana Jos. Máci.

‖ Novomanželé Karel Janečkovi, mládenci a družičky přijeli do našeho města, by se nechali zvěčnit na obrázku u našeho dovedného fotografa pana Smidta a hned po ofotografování se navraceli do Wilber. Bylo nám milo přát novomanželům vše dobré na jejich nové dráze životní.

‖ Pan Kurz z Omahy přijel do našeho města, kde se sešel s panem Eliášem, s kterým hodlá vstoupiti do společnosti v krejčovském obchodě. Měli jsme potěšení s panem Kurzem se seznámiti a doufáme, že se mu zde zalíbí. Zároveň si pan Kurz udělal výlet do našeho okresního města Wilber.

☞ První třídy pohrobnictví a řízení pohřbů v Crete, Kunel a Vavřička, licensovaní balsamovači. Telefon v domě i v obchodě.—Adv. 46-52

‖ Šerif Greer z Wilber byl zde za úředními záležitostmi minulý pátek.

‖ Pan Jakub Šimánek odejel na svatbu své neteře slečny Šonkové do Schuyler, kdež se zdrží trochu déle. Pak se vydá na další návštěvu své dcery do Werdigree, Neb. Doufáme, že se pan Šimánek potěší mezi svými dítkami a vnoučaty.

‖ Pan Ant. Aksamit s manželkou jeli do Wilber, kdež se urovnávala pozůstalost po zemřelé paní Aksamitové. Večer se navraceli zase k domovu. Doufáme, že vše se ke vší spokojenosti pozůstalých urovnalo.

☞ Dobré pokouření jest na doutníku General Siekel.—Adv. 43tf

‖ Páteční Base Ball ve Sterling, Neb. sehraný mezi creteskou četou a četou ze Sterling dopadl pro naše hráče bledě, neboť prohráli 3 : 0. Doufáme, že si to vynahradí příští neděli zde v Crete.

‖ Paní Marie Baurová s dítkami ze Stoddard, Neb., přijela na návštěvu svých četných přátel. Hlavní návštěva platila její sestře a švagrovi, manželům Vojtěch Macháčkovým. Doufáme, že po čas návštěvy se budou bavit jak náleží.

‖ V pondělí ráno jsme zde obdrželi krásný déšť, takže se vše krásně zelená. Nyní jest naděje na pěknou úrodu, jen aby nás to nezklamalo jako v loni.

‖ Pan John Šafránek, náš okresní klerk, přijel do našeho města na podívanou v pondělí dopoledne.

‖ Pan Frank Jelínek mladší prodal svoji residenci zdejšímu sekěnímu bossovi za $1,100.

Dr. L. J. Hrdina.

DO LUHAČOVIC.

Listonoš mi odevzdal zásilku. Velkou moderní obálku s kaligraficky provedenou adresou mojí, kde byly vyznačeny v historické posloupnosti všecky moje tituly.

Na první pohled seznal jsem zasílatele. Z těch přátel a známých, kteří mi dopisují, má nejkrásnější rukopis kontrolor František Duben.

"Tak copak máš na srdci, Františku?"

A vytáhnu z nezalepené obálky složený list. "Kontrolor František Serafinský Duben a choť svou Karličkou oznamují, že dne 1. července t. r. odjedou do lázní v Luhačovicích." Tak už je tu ta moda. Nedávno jsme o tom hovořili. Má-li člověk promoci, žení-li se nebo umře-li, rozesílají se o tom oznámení. Ale jede-li do lázní, o tom ani muk, ačkoli výprava a cesta do lázní a pobyt v lázních vyžaduje většího důvtipu a uspořádanějších přihrádek v tobolce, než se oženit.

Přítel Duben dal se mezi apoštoly nové mody, poslal mi tištěné oznámení, že jede do lázní do Luhačovic. Musím mu gratulovat. Proto poslal oznámení. A kdo jede do lázní, zaslouží si spíše gratulaci, než když se žení.

Vypravil jsem se na cestu k němu.

Třikrát jsem musil zvonit u bytu, než mi přišla služka otevřít.

"Jsou vaši páni doma?"

"Ano, prosím!" A v předsíni odšupovala všelijaké kufry sem a tam, aby mi uvolnila cestu. Vešel jsem do otevřeného pokoje — pan kontrolor stál u okna na štaflích a sundával záclony. Panička držela žebříček, aby se neposunul. Že jsem vešel, nikdo nepozoroval.

"Karličko, podej mi sem nůžky!" komandoval pan kontrolor.

"Máry, podejte sem nůžky!" volala panička, aniž se ohlédla.

"Máry, podejte milostivé paní nůžky!" zavolal jsem do předsíně.

Teď teprve se oba ohlédli.

"I vítám tě, kamaráde — —"

"A jejej, to je návštěva!"

"Přicházím gratulovat, milostivá, pojedete do lázní — —"

"Taky vám poslal Franci oznámení? Ten je dětinský, víďte?"

"Je to vlastně můj nápad, milostivá paní."

Pan kontrolor přestřihnul tkanici, která upevňovala záclony k římse, shodil záclony na zem a slezl za nimi.

"Takový ženatý člověk zkusí," povídal a podával mi ruku, "než prý se vrátíme z lázní, aby byly záclony vyprány. A nikdo je nedovede tak pořádně sundat, jako já, hlava domácnosti."

"Ale Franci, vždyť jsi se sám nabídl," vysvětlovala panička.

"Nu, vždyť jsem to ehtěl dopovědět. Abych nezapomněl: nedovedeš si představit, příteli, jak jsem to pobouřil tím oznámením, že pojedeme s Karličkou do lázní. Poslal jsem těch oznámek celou stovku. Hlavně tam, kde jsem předvídal, že vyvolám závist. Když řekneš, že pojedeš do lázní, někdo ti to věří, jiný ne, ale když to pošleš vytištěno, musí tomu věřit každý. Vedlejší nechtěli letos nikam, ale když dostali naše oznámení, dali si natisknouti taky takové, a teď musí jeti tam, jak si to dali natisknout. Co pak jsem ehtěl ještě říci? — ano, dobře, že jsi přišel. Kde pak bych koupil pěkný cestovní kufr?"

"Vždyť máš v předsíni tři kufry."

"Jenom dva, ten třetí patří naší Máry, pojede domů na ten čas, co budu se ženuškou v Luhačovicích. A dva kufry je málo, to už jsme s Karličkou vypočetli. Zapálíme si cigaretu."

František Duben, hledal schránku s cigaretami. Všecky kapsy oděvu prohledal, z pokoje do pokoje přeběhal —

"Karličko, neviděla jsi moji tabatérku s cigaretami?"

"Ještě cigarety ti budu hlídat! Co už se dnes žádá na ubohé ženě!"

"Vždyť jsem tak mnoho neřekl. Máry, nevíte, kde mám cigarety?"

"Ne."

Pomohl jsem Františkovi hledat cigarety a šťastně jsme je našli pod velikým kloboukem paničky. Každý jsme si zapálili cigaretu, panička vzala klobouk a prohlížela jej přede mnou.

"Nic se mu nestalo, milostivá, nadzvedli jsme jej opatrně."

"Včera jsem si jej koupila, že si jej vezmu do lázní, ale František říká, že prý se pro lázně takový klobouk nehodí."

"Jak pak ne," povídám, "právě takové kloboučky se nosí v lázních."

"Vidíš?" obrátila se k manželovi.

Trochu přísně se na mne podíval, ale vida, že je přehlasován, povídal s povzdechem: "Ale pak budu musit koupit ještě dva kufry."

"Nu, zítra večer už budete v Luhačovicích," uvedl jsem jeho myšlenky na jinou cestu.

"A to ne, chceme se nejdříve podívat na Kunětickou Horu."

"Musíte vystoupiti v Pardubicích."

"Pak chci Karličce ukázati Ústí nad Orlicí a Brandýs, tam ten starý hrad Karla Žerotína."

"Na to budete potřebovati celý den."

"A ať dva dny, naň pospíchat u přijetí do Luhačovic unaven. Pak se chceme zastaviti v České Třebové, Karlička tam má tetu — —"

"To bude tedy vyžadovati nejméně jednoho dne."

"Co by si pomyslila, kdybychom tam pobyli pouze jeden den! To je vidět, že nejezdíš k tetám. A pak je tam krásně na 'Horách' a u 'Javorky'."

"A odtamtud už přímo do Luhačovic?"

"Ano, ale zastavíme se v Blansku. Tam prý jsou nádherné podzemní jeskyně, každý to tak chválí. A když už tam budeme, tak se podíváme na propast Macochu."

"Tam jsem také byl."

"Vidíš, tys tam byl a já bych to měl vynechat? Brno prý je také pěkné město. Koupil jsem si průvodce po Brně, chceme se podívat na Špilberk — já myslím, že za dva dny budeme s Brnem hotovi. Pak už jistě pojedeme do Luhačovic. Totiž ujednali jsme to s Karličkou tak, že na neděli přijedeme do Uherského Hradiště, bychom viděli ty nádherné slovácké kroje."

"A kdy přijedete opravdu do Luhačovic?"

"Já ti pošlu pohlednici."

Panička celá rozradostněná a s uhřátými tvářičkami vyprazdňovala skříně a snášela věci do předsíně, kde služka to ukládala do kufrů.

Přál jsem šťastnou cestu a příjemné počasí a chystal se k odchodu. Oblékl jsem svrchník, vzal klobouk a začal se ohlížeti.

"Hledáš něco?" ptal se mne kamarád.—

"Deštník."

"Ani jsem si nevšiml, měl-li jsi deštník. Máry, neviděla jste deštník pana doktora?"

"Ne."

Všichni jsme hledali deštník, ale nenašel se. Abych ukončil celou situaci, zalhal jsem si, že jsem se upamatoval právě, že jsem deštník nechal doma. A šel jsem a čekal pohlednici z Luhačovic.

Pohlednice nepřišla, ale můj deštník. A cedulička při něm. "Tvůj deštník nalezen až v Luhačovicích. Ta pitomá Máry dala nám jej do kufru. Posílám ti jej, ale — taky už by byl čas, aby sis koupil jiný. Tvůj František Serafinský."

Trofeje.

Vrchní číšník (k příchozímu hostu): "Nejste vy ten tvář, kterého jsem v noci vyhodil?"

Host: "Ano. Jdu si pro svou kravatu a pro klandy a vám přinášim váš rukáv, pane vrchní."

Díkůvzdání.

Hluboce pohnuti vzdáváme tímto srdečné díky všem přátelům a známým, kteří se pohřbu našeho drahého syna a bratra

Josefa F. Mácy

súčastnili a jej k poslednímu odpočinku doprovodili. Zvláštní díky nechť přijmou Ferdinand Mása a jeho ctěná manželka za laskavé propůjčení jejich domova ku smutečním obřadům, dále srdečné díky panu Jar. J. Eliášovi za pronešená citlivá slova útěchy jak v domě tak i na hřbitově, dámskému pěveckému sboru v Crete za tklivé písně, hudebnímu sboru za skutečně dojemnou a krásnou hudbu, dále všem dárcům překrásných květin a pohrobnické firmě pp. Jos. Kunel a Jos. Vavřička za pečlivé a správné vypravení pohřbu ku naší spokojenosti. Ještě jednou tisícerá díky všem, kdož jakýmkoliv způsobem soustrast svou nám na jevo dali a nás potěšiti se snažili.

MARTIN MÁCA, otec; BARBORA MÁCOVÁ, matka; ANNA PÍSAŘOVÁ, roz. MÁCOVÁ, sestra; EDWARD a BOHUMIL, bratří.

Crete, Neb., 21. dubna 1914.

Zaručení jistoty znamená více než zelená známka.

GOLDEN SHEAF Bourbon a samožitná kořalka jsou zátkovány pod zárukou, ale pouhá skutečnost, že kořalka jest zátkována pod zárukou, není zaručením jakosti.

Zelená vládní známka přes hrdlo láhve je často pláštěm laskavosti — zakrývajícím mnoho hříchů. Každé lihoviny, když jsou čtyři roky staré, mohou býti opatřeny vládní známkou.

Tak kromě zátkování pod závazkem, což jest jenom důkaz o stáří a síle zboží, máte hleděti po záruce spolehlivé vinopalny vzhledem k jakosti.

Výsledek 45 let pečlivého studia v obchodu pálení lihovin jest vtělen v

GOLDEN SHEAF

Bourbon a samožitné kořalky.

Výsledek ten jest docílen uložením v dobře větraných, důkladně vyhřívaných skladištích pod vládním dozorem. Přirozenými sliami vylučován jest olej přiboudlý, prudký líh jest vypuzován, čině **GOLDEN SHEAF** chutnou a jemnou — kořalkou, jež podněcuje a posiluje, ale nepálí mozek.

WILLOW SPRINGS VINOPALNA jest jedinou vinopalnou hodnou toho jména západně od řeky Mississippi, byvši založena v r. 1866.

Po 45 let byl výrobek **Willow Springs** přijímán za měřítko **nejvyššího standardu Bourbon a samožitné kořalky.** Tohoto významenání bylo dosaženo používáním pouze nejlepšího druhu vybraného obilí, čisté pramenité vody, dokonalého pálení, nejlepší dosažitelné bednářské práce a neúnavné péče o každý baliček, až úplně vyzrál.

GOLDEN SHEAF Bourbon a samožitná kořalka vyrovnají se nejlepším, jaké možno vyrobiti a přece prodávány jsou za lidovou cenu. To jest možné, protože tyto kořalky jsou pálený v jedné z největších vinopalen, umístěné v srdci obilního pásma a pracující se značně velikým rozsahem, čímž obdrží nejnižší možné ceny surového materiálu, práce a topiva.

Žádejte GOLDEN SHEAF. Je to celá kořalka.

Willow Springs Distillery, Omaha, U. S. A.

NEMOCE KOŇSKÉ

Úplné poučení v rozpoznávání a léčení všech chorob těla koňského od Dra. K. H. Breuera.

520 stránek velkého formátu.—Přes 250 vyobrazení.

SPIS jest rozvržen na 14 částí, v nichž důkladně pojednává se o všech nemocech a zvlášť takových, jež každý hospodář domácími prostředky aneb po případě dle předpisů udaných léčiti může. Není to spis pro zvěrolékaře, nýbrž pro rolníky a hospodáře.

V papírových deskách . . . **se zásilkou $1.16**
V dobré vazbě plátěné . . . . **se zásilkou $2.00**

Ke koupi u všech jednatelů a nakl.

Národní Tiskárna, 509-511 South 12th Street OMAHA, NEBRASKA